

*Mind a tudomány, mind a vallás Istenbe vetett **hitet** kíván.
A hívők számára Isten van a kezdetben,
a fizikusoknak pedig Ő van minden megfontolás végén.
Az előbbieket számára Isten a bázis, az utóbbiaknak a vi-
lág minden megfigyelésének a koronája.*
Max Planck

Pável Márta
EMBER és ember!

Szeressük, segítsük embertársainkat.

Két szinten: Egyik plebsznek, másik filozofikusabb felfogásúaknak.

Míg az alább leírtakon gyötrődtem, úgy éreztem, végtelenül szomorú a lelkem. Elég elgondolkoznom azon, hogy milyen méltóság, spirituális erő, nagylelkűség van vagy lehetne némelyik emberi testben. Úgy mennek el a Földről, hogy ebből semmi sem jön át, semmit sem élnek meg, nem lesznek jobbak, szebbek, szellemibb, pedig minden megvan hozzá, hogy ilyenekké legyenek. Úgy élnek,

hoggy meggyötörve, testileg-lelkileg kiaszottan, szinte kívánják a távozást, a halált. Ezen még sok hitvány embertársunk is ront az önzéssel, a másik ember tiszteletének megtagadásával.

Emberek, állatok, növények is különleges érzékekkel, finomsággal bírhatnak. Ez nem panteizmus, annak ellenére, hogy ez a vád érhet, vallom, hogy hitem és tapasztalatom szerint mindenben különböző fokon, de lélek van. Sőt állat - állat viszonyában is micsoda nemesség, szeretet és csoda is előfordulhat, pl. a kutyában is milyen mély, hűséges és szerető lény lakozhat. Ugyanakkor az emberekben egyre inkább kialakul az a kis cinikus vélemény, s már kedvenc mondássá lett; *minél inkább megismerem az embereket, annál jobban szeretem a kutyámat*. Ez szomorú – annak ellenére, hogy van benne némi igazság is... – és keresztényként nem fogadhatom el. Habár nagyon nagy véleménnyel vagyok a kutyákról, macskákról és másfajta állatokról is. Azt is hallom, sokan sértésnek veszik pl., ha egy legalsó szinten lévő embert (pl. megerőszakolja saját kicsi gyerekét) az állathoz hasonlítom, s igazuk van, mert az állat ilyet nem tesz.

De vissza az emberekre. Mára elérték, hogy az emberek nagy része már kisbetűssé lett, és társdalom leépítő hatására, többek közt a média által egy olyan lényé vált – nagy többségükben –, akik csak fogyasztanak, állati módon zabálnak, szexelnek... ez már egy időtöltés, divatot követnek, ergo minden olyat tesznek, ami a testnek kell és a lélekről pedig szó nincs, még a szótárukban sem. Menővé lesz egy olyan műsor, mint a milliomos feleségek, s lesz bőven olyan is, aki megnézi, pedig már beharangozójától is visítózni tudna az ember, annyira silány maga az ötlet is.²²

"Szomorúan látjuk, hogy férfiak, nők és gyermekek mily mértékig szenvednek testükben és szívükben, miközben egy ilyen belső fényt hordoznak. Ez a fény lehet a jövőtök." Eric Julien

Ez, az igaz EMBERT elpusztító, lealacsonyító mód teljes erővel működik, s ezt irányozza meg az oktatás, a hathatós nevelés hiánya, már a vallások áruló magatartása is, akik már inkább moralizálnak, minthogy a transzcendencia felé irányítanak. Életünket olyan tanítások határozzák meg, amiben mindent átható lehúzó erő érvényesül, hogy az igazi nagybetűs EMBER ne is tudja, eszébe se merjen az jutni, hogy igazából ki is ő, és mi lehetne. A médiában ilyen szót sem kap, minél obszcénebb valami, annál jobb. Elképesztő módon a társadalmi igyekezet célja(?) minél ala-

²² Hogy lehet ilyennel előjönni, mikor az ország egyharmada súlyos anyagi gondokkal küzd, akkor heccelik őket a sznobsággal, a végtelen silánysággal, butasággal, ez az én szememben tragédia.

csonyabb szellemi szintre juttatni az embert. Pl. Már a kereszténynek mondott emberek egy része sem tudja, hogy a beleegyezésén kívül semmiféle szentség, kenet stb. nem hathat.

A. Mello története a sassal és tyúkkal. Csak röviden: *a tyúk kiköltötte a sas tojását és csibékkal együtt nevelte a sast is. Egyszer a sas látta az égen a sasokat, kérdezte, ő is tudna így repülni? A tyúk mama lebeszélte róla, te nem tudsz repülni, te csak egy tyúk vagy, kapirgálj csak tovább!* Nos, röviden ennyi a történet, de nagyon tanulságos, mert nekünk, embereknek is megtiltották a repülést. Sőt a vallások, amelyeknek a feladatuk lenne ennek a lelki repülésnek a segítése is, a legnagyobb erővel kenik be körülöttem „ragasztóval” a földet, hogy el ne tudj szállni. Persze ez esetünkben nem jár sikerrel, ők kevesek hozzá, ez is a nagy bajuk velünk szemben, de kit érdekel..., ez nem a mi sarunk lesz.

Ezzel együtt azt is elfedik, elhallgatják – s lehet, hogy már ők sem tudják, csak nagyon kevesen...–, hogy ki az igazi EMBER, miért van, mi a célja, végső soron mivé lehetne. Az a félelmetes lehetőség, ami az EMBERI tulajdonságunkat illeti, hogy mivé lehetnénk, az teljesen kiiktatózott a tudatos tudatunkból, de még benne van a tudatalattinkban. S aki ezt Isten segítségével felismeri, az rázogtatja többieket – ahogyan most én is teszem...– ébresztő, nem ennyi vagy! Amit most lát az emberiség magából, az erősen lesújtó, most csak azt látjuk, hogy mivé lesz egy romos élet után a lény, és amit még nem hisz, hogy még szomorúbb folytatás jön. A hiányt felismerve rengeteg tévtanító van a világban, és egyik jobban egoista, mint a másik, de mi (és a hozzánk hasonlóak) nem állhatunk mindenki mellett, hogy ne tudják őket félrevezetni. Sajnos a hamis hangok felismerésére már rég nem lettek megtanítva az emberek. Megpróbáltam, hiába mondom, tanítom az embereknek, hogy fogják fel, nem csupán ennyik, nemcsak biofizikai üzemek, de nagyon kevesekhez ér el a tanításom és még kevesebbek teszik is meg (jelenleg kb. 40-en.)

Okai többértűek; kemény az, amiket tanítok, és mára táposak lettek az emberek, nem akarnak Isten felé elköteleződni, halogatnak, s vannak, akik olyan buták – „médián nevelődtek”.. –, hogy fel sem fogják, miről beszélek, sőt gyanakodva néznek, hogy nincs-e valami baj a normalitással. Az enyémmel nincs, de az ő józanságukból, bölcsességükből hiány van, nagy baj van.

Ez olyan, mint az alábbi A. Mellótól kölcsönzött idézet.

<https://terebess.hu/keletkultinfo/mello1.html> *Egy régi indiai mese szerint a kiséger, a macskától való félelme miatt, állandó szorongásban élt. Egyszer egy varázsló megszánta, és macskává változtatta. De akkor meg a kutyától félt. Ezért aztán a varázsló kutyává változtatta.*

Ettől kezdve meg a párductól kezdett el félni. A varázsló ekkor párduccá változtatta. Erre meg a vadásztól reszketett. Itt aztán a varázsló feladta. Visszaváltoztatta kiségérré, mondván: - Bármit is tennék, úgysem segítene rajtad, hisz a szíved egérszív.

Már annyira egérszívűekké változtak, hogy ami a felsőbbrendű EMBERT adná, az kihalt a tudatukból, s nagyon nehéz ezt a tudatot visszahozni. Ez az egész miért van így, mikortól van, nem tudom, ahogyan az igazi okát sem. Többféle hipotézisem van, de autentikusan igazolni nem tudom.

Megint A. Mellotól idézet uo. mert szépen érzékeltet valamit abból, amit közölni akarok. *„Volt egyszer egy koncentrációs tábor, abban élt egy fogoly, akit bár halálra ítélték, mégsem félt. Szabad volt. Egyszer a börtönudvar közepére állt, és gitározott. Óriási tömeg gyűlt köré, hogy hallgassák, mert a zene varázsának hatására már ők sem féltek. Látván ezt, a börtön vezetősége megtiltotta az embernek, hogy gitározzon.*

De a következő napon megint ott volt, dalolt és gitározott, és megint nagy tömeg vette körül. Az örök dühösen elcibálták onnan, és levágták az ujjait.

De másnap ismét ott volt, énekelt és gitározott, már amennyire vérző ujjai engedték. Ez alkalommal a tömeg már éljenzett. Az örök megint elhurcolták, és összetörték a gitárját.

A következő napon a férfi teljes szívéből énekelt. Micsoda dal volt az! Mennyire tiszta és felemelő! A tömeg vele együtt énekelt, és amíg a dal tartott, az ő szívük is olyan tiszta lett, mint azé az emberé, lelkük pedig törhetetlen. Az örök annyira feldühödtek, hogy kitépték a férfi nyelvét. Félelmetes csend ereszkedett a táborra.

Mindenki legnagyobb meglepetésére, a férfi másnap is ott volt a megszokott helyén, és táncolt valami hangtalan zenére, amit csak ő hallhatott. Kevés idő múltán egymás kezét fogva táncolt mindenki a meggyötört, vérző kezű alakkal a kör közepén, miközben az örök lába földre gyökeredzett a csodálkozástól.” Összességében az emberiség ma már nem ezt teszi, az első kudarc után, sem nem táncol, sem nem gitározik és lelkének az éneke is végleg elhalt. Helyette a fent említetteken kívül ölik egymást, és öldöklő vallásháborúkat, politikai küzdelmeket folytatnak. Pont úgy, mint az ősember, az állatokhoz nem hasonlítanám, mert ők csak ösztönélet miatt küzdenek egymással, így nem oktalan állatok.

Erre is egy történetet prezentálok uo. *„Egy félelmetes kinézésű szúfa ért a palota kapujához. Senki sem merte megállítani, miközben az a trónterembe sietett, ahol a szent életű Ibrahim ben Adam ült.*

- Mit akarsz? - kérdezte a király.

- Csak egy helyet, hogy aludhassam ebben a karavánszerájban
- Ez nem karavánszeráj, hanem az én palotám.
- Megkérdezhetem, hogy kié volt ez a palota előtted?
- Az apámé, de ő már halott.
- És előtte, kié volt a palota?
- A nagyapámé, de már ő is halott.
- És még azt mondod, hogy ez a hely, ahol az emberek tartózkodnak egy kis ideig, és aztán továbbmennek, nem karavánszeráj? Mindenki az indulási csarnokban van!”

Tragédia, hogy a dolgok valóságos szemléletének hiányában az indulási csarnokból nem lesz továbbhaladás, többnyire zuhanás következik be, és haláluk után ettől is rosszabb lesz, mert elhalasztották a lehetőséget. De ezen is most sokan szánakozva mosolyganak – gondolják szegény én...–, viszont a valóság az, hogy zokoghatnak maguk élete felett. Így viszont pontosan azt nem éri el, azt nem teljesíti be az emberi lény, amiért a földi létbe született. Ugyanakkor el kell gondolkozni azon is, hogy milyen különleges lény valójában az igazi EMBER, akit nem ismerünk, tudom, hogy sok meglepetés lehet még. Nagyon sok összetevő, sok hatás és

(A kép FB-ról van.)

különleges érzékenység, múltbeli dolgok halmaza, elmondhatjuk jelenleg kiismerhetetlen. Micsoda belső szépség kell ahhoz, hogy valaki elgyönyörködhessen egy vízcseppen, ami megcsillan a levélen, vagy a végtelen égbolt alatt érezze, hogy meggy össze és lesz kicsivé.

Ha rangsorolhatunk az általunk ismert/érezkelt lények között, akkor valóban

az ember állhat a csúcson, de miután – ismétlem, hogy – vallom; minden állatnak, és növénynek stb. is van lelke, sokkal másképpen kellene élni és minden élőlényhez viszonyulni. Főleg, ha a Facebookon nézzük ezeket az aranyos történeteket, hogy a kutya babusgatja a papagájt, és nem harapja el a nyakát, vagy azt, hogy milyen viszonyban tudnak lenni állatok egymással, amire sokszor a kisbetűs ember nem képes. Ugyanakkor vannak szép, lelki alkotások is – amikből 100 x több kellene –, mély emberi érzésekkel telik. Sok olyan filmet kellene készíteni – mert ma elég kevés

van...–, vetíteni, mint pl. Don Matteo, Legyetek jók, ha tudtok, Barrakká vagy hasonlóakat, ahol nem a durvaság, hanem a jóleső egymásra figyelés, szeretet, lelkeség a domináns.

Ha társadalmilag, államilag lenne akarat – lakossági igény nem sok van, mert az emberek tömegéből azt kihalasztották –, akkor talán segíteni lehetne az embereken úgy, hogy segítsenek a bennük lévő jószágot kibontakoztatni. Az emberek gyengék, amit sokszor hallanak, azt elhiszik, rossz és jó példákat gondolkodás nélkül követnek. Egy politikai vélemény szerint; a *szavazónak annyi memóriája van, mint egy akvárium aranyhalnak*, amit pár órán belül utoljára hall, arra megy.²³ Tudjuk, az emberben jó és rossz is egyaránt van, igaz nem egyforma arányban, de mindegyik előfordulhat. Az EMBEREK lelkében micsoda szép dolgok lehetnek/vannak, ezért is nem szabad megengedni, hogy a negatív dolgok kerüljenek felszínre. Nagyon sokat változtat, alakít a környezet, a többi ember milyensége. Mindenkinek azon kell lenni, arra felé kell hatni, hogy akikért felelősek vagyunk; pl. gyerekeink, neveltjeink, barátaink stb. jó társaságba kerüljenek. Nekünk magunknak is olyan embereket kell választani barátnak, társaságnak, akik felfelé visznek, és nem megzuhantatnak lelkileg, erkölcsileg.

Akik a társadalom alján élnek segítségre szorulnak, de akik nem elég erősek, ne próbálják meg, mert könnyen bekeverhetik őket maguk közé, s amúgy akinek nincs erős tartása, vagy mint szokták mondani: ha valakinek nincs kenyere, nem tud adni... Tisztességes, becsületes, hívő – nem bigott!... – környezet viszont csodákra képes, mert az emberek egymásra hatása rendkívüli lehet. Szintén lelket emelő hatású egy-egy jó film, felébreszti az emberben azt, hogy ő is más lehetne, és nívósnak lenni sokkal jobb érzés, mint rossznak. A rosszság csak az elején hoz némi kielégülést, majd rettenetesre fordul, aztán fájni fog, a halál után pedig... nagyon fog fájni.

Az emberben nagyon sok szépség finomság is van, ettől különleges, ettől Ember. Simogatónak érzi a nap melegét, hálás tud lenni a hűsítő szellőért, és elájul a szíve, ha megszagolja virágokat stb. Az állatok szeme is beszél, finomabb ember érti is, válaszul nagyon sok ember megsimogatja őket. Ha a másik ember szemébe tudunk mélyedni, láthatjuk, mint egy résen át a valóját, örömét bánatát, milyenségét. A szem elárulja a mosolygós arc mögötti esetleges magányát, nyomorát. Át lehet látni a másik emberen. Ha tehetjük, le kell állni a másikkal beszélgetni, mára olyan magányosak az em-

²³ /Én csak reménykedem, hogy ez nem igaz./

berek. Kevés olyan ember van – aki visszautasít –, akivel ha megfelelően, méltó módon leállunk beszélgetni, nem lesz benne öröm és némi hála, hogy valaki kíváncsi rá és meghallgatta. Ők is vándorok, egyedül vannak, ahogyan mi is. Képesek rá, hogy megérezzék az örök, halhatatlan lelket, ami mindannyiunkban közös. Segítsük egymást, ne engedjük, hogy az ember csak annyi legyen, amit ma a média főként a TV-n át sugall. Ezek a szánalmas műsorok, ezek az undorító valóságshow-k, ezek a primitív üvöltözős játékok, amelyek semmi másról nem szólnak, mint ruhákról, mellekről, szexről, obszcénságokról, népbutításról. Ráérünk-e haszontalanságokkal foglalkozni, vagy csak elpocsékoljuk a drága időt, amit a kiteljesedésünkre, az észhezterésünkre kaptunk?

Fordítsuk egy kicsit a lelkizőbb, tömeghez szólás helyett tudományosabbra vagy filozofikusabbra ezt az írást.

<http://mek.oszk.hu/08700/08784/html/filozofia.htm> Turay Alfréd „*Thalész azt állítja, hogy minden istenekkel van tele! Ezek a gondolkodók elsősorban nem fizikusok (nem természettudósok) voltak, hanem teológusok. Felfogásukban a phüszisz (természet) nemcsak az érzékelhető természet, hanem az érzékfeletti, isteni ősforrás is, amelyből a dolgok erednek.* „ A milétoszi bölcselek gondolkodását magaménak tudom. Annyira finoman, Emberi módon közelítetek az igazsághoz, hogy ettől csak feszül az ember lelke, hogy milyen rendkívülien okosak voltak. Szerintem is mindent áthat Isten, immanens és egyben transzcendens is. Így még szomorúbb az, amit a fentiekben leírtam. Istentől ered minden, és akár lényeivel akár más módokon, de az Ő lehajló jó szándékú akarata van azokban a dolgokban, amik történnek, annak ellenére, hogy nem avatkozik közvetlenül bele. Az emberiség zömében vakon és süketen él a vakvilágban, és ezt csak fokozza, ahelyett hogy LÁTNA!

Ha csak abba gondolunk bele, hogy 4,5 milliárd év az eddigi Földünk sorsa, és kb. a felénél tartunk, mert ennyi van még vissza, hogy elpusztuljon, pl. bekebelezze a Nap. Ha azon, ami eddig történt a földünk sorsában végigsuhanunk, akkor semmi megnyugtatót nem gondolhatunk létünk biztonságára felől. Ez sokkal instabilabb világ, mint a zsidóknak a manna a pusztában. Nyugodtan elmondhatjuk, bármelyik pillanatban, tán fel sem fogjuk és már elpusztultunk pl. dinoszauruszok. Semmi nem biztos, ami anyagi és az idő törvényének alávetett.

Elképesztően esetleges, hogy itt vagyunk, és meddig vagyunk itt, mi, emberek. Nem tudjuk biztosan azt sem, hogy ki, mi, miért segített abban, hogy létezzünk, csak az okot vélhetjük, hogy miért vagyunk, azt is csak úgy, ha Isten szerint próbálunk gondolkozni. Ez

meg nem sokaknak sikerül..., nem úgy, mint Platónnak, a milétoszi bölcselőknek, a püthagóreusoknak, vagy pár azóta született szentnek, vagy filozófiai, teológiai zseninek. De csak ennyi az igazán megértők köre, akik valójában felfogják, miért is vagyunk itt. Nagyon megszívlelendő:

Uo." *Parmenidész (Kr. e. 6-5. sz.) a "Peri phüszeósz" című tanköltevényében a megismerés két módját különbözteti meg (DK, B 7): az egyik az igazság útja (szellemi ismeret), a másik a vélekedés ösvénye (érzéki észlelés). Alaptételként állítja: "a lét és a gondolkodás ugyanaz" (DK, B 8 és 8). - A filozófust az ontológia atyjának szokták nevezni, mert azt tanította, hogy a jelenségszerű világ (a létező: gör. to on) alapja a lét (gör. einai). A filozófus alaptétele: a lét van, a nemlét pedig nincs (DK, B 2).*

Mára a szellemi megismerés lassan ismeretlen fogalommá zuhant, és teljesen eltorzult az ilyen szintű és mélységű gondolkodás. A régi gondolkodók szellemi magaslatára kellene visszatérni, mert a nagybetűs EMBER nem tud megvalósulni a mai végtelen nihilben.

<http://vigilia.hu/regihonlap/2005/1/lukacs.htm> Rahner: „*E végeláthatatlan keresés szubjektuma a mélységes transzcendencia-tapasztalatból élő hívő, a keresés tárgya pedig a Deus semper maior. Ez a kereső teológia nem teheti meg, hogy „Istent” egy egyszerű címkével lássa el, csak arra szolgálhat, hogy „meghagyja a végső szót Istennek”.*”

Nos, ez mára valahogyan kimaradt.

Ha az embert és a földi életének kialakulását, a Föld sorsának 4,5 milliárd év alatt való kialakulását, vagy az utóbbi 20 millió év eseményeit nézem, jogos félelem szállhatna meg. Nagyon-nagyon instabil az életünk helye és az egész, hogy meddig leszünk, milyen körülmények között, mi történik a jövőben stb. Millió kérdés lehetne, valós válaszok nélkül élünk. Nem tudjuk a tetteinkre a reakciókat sem, hogy mire, mi a válasz, nem ismerjük a távoli következményeket sem.

Viszont a csigaházba húzódás sem megoldás. Miután eddigi hipotézisek szerint pl. a Földünk történetében egy folyamatos fejlődés/változás van, amely variálódik; pl. a szerethető, élhetően kedvező körülmények és a teljesen kedvezőtlen viszonyok közt. Lesznek-e még sokáig nyugalmas évek, azt nem lehet tudni, hogy mikor, mi adja elő magát. Ha csak a felmelegedést nézzük, hogy például 70 ezer évvel ezelőtt milyen változások voltak, és azóta is vannak pl. a geológiai, légköri viszonyokat nézve, ez már idegesítő a jövőnkét nézve. Megszámlálhatatlan instabilitási lehetőség van. Az emberi természetre nézve, hogy Emberré váljon az ember pl. ma nagy akadály a mobil és kistestvéreinek alkalmazása, az emberek elszigetelődnek egymástól, már nem is néznek egymásra,

hanem szorosán ülve csak a mobilt nézegetik.²⁴ Nem tudom, hol az alsó fok, de valahol itt kell lennie. Ismert mondás szerint; az ember sokmillió lényből alkotott emberi fajnak a sokmilliomod része. Most ezt nem így élik meg. Nem kell a mátrixot művileg megalkotni, már megvan...!

Elpocsékolt életek, tönkretett földi esélyek. Úgy tűnik, most is egy új változás előtt állunk. Az ember pedig – a hitem és meggyőződésem szerint – azért van a földön, hogy az életével kapott lehetőségét kihasználva, a lehető legjobban jöjjön ki ebből a létből, ami nem más, mint egy óriási lehetőség.

<http://vigilia.hu/regihonlap/2005/1/lukacs.htm> K. Rahner: *„Világosabbá kellett volna tennem, hogy az ilyen isteni megtapasztalást nem az emberben korábban egyáltalán meg nem lévő tanítás ébreszti fel, hanem az ember kifejezettebb önmagára ébredése és önmagának szabad elfogadása, amely mindig adott, kikerülhetetlenül, bár olykor elhomályosultan vagy elnyomottan, és amelyet kegyelemnek nevezünk, amelyben Isten maga van jelen az ő közvetlenségében.”*

Segíteni kellene, arra kellene nevelni, oktatni, hogy az ember valóban önmagára ébredhessen, s valamennyire megismerve, magát elfogadva újra gondolhatná az életét. De ez nem történik meg, jelenleg nem, lehet, hogy ehhez egy nagy katarzis kell.

Tévesen tömegesen azt hiszik, hogy az emberek huzamosan úgy tudnak lenni – retorziók nélkül... megússzák, amit tesznek²⁵ – a bolygón, ahol háborúk, visszaélések, ember által rendezett borzalmak vannak. Lehet, hogy nem tudják a finom működési feltételeket, meddig érdemes egy bolygót lakható állapotban tartani?²⁶ S nem tudjuk a finom „rezgéseket”, az összes élő egymásra utaltságát sem.

Nem kell-e tartani attól, ez ugyan hipotézis – de akár igaz is lehet –; ahogyan a Dinoszauruszoknak el „kellett” pusztulniuk, hogy helyet adjanak az embernek, úgy most a kisbetűs ember léte is megérett az okafogyottságra.²⁷ Miért lenne itt, ha csak leépül. Megtette-e azt, amiért itt az élet lehetőségét kapta? Ezek ugyan filozófiával, teológiával és fantasztikummal kevert kérdések, mégis jogosnak vélem őket feltenni. Ha nem nagybetűs emberként élnek ebben a nagyon változó világban, kérdés, eddig mennyi idő volt; a kialakulásunkra, a növekedésünkre és hanyatlásunkra hagyva.²⁸ Van – s

²⁴ Nézzenek körül egy metrón, vagy villamoson...

²⁵ Retorzió lehet a földi lét teljes pusztulása is.

²⁶ Messzire kellene menni ennek a megmagyarázásában, de ebben a cikkben nem teszem.

²⁷ Lehet, hogy kihalásuk véletlen, de az is lehet, hogy irányított ma nem tart ott az emberiség, hogy erre (is) autentikus választ adhasson.

²⁸ Nem hiszem, hogy a dolgok véletlenül történének.

nagy valószínűséggel van..., vagy lehet – olyan létforma, ami „helyre” vár, ahogyan az ember is anno? Annak, hogy az embernek megfelelő létforma kialakult, több millió évig tartó folyamatnak kellett lenni, sok minden más variációnak úgy kellett alakulni, hogy ez létrejöhessen pl. megfelelő mennyiségű arányú O₂, CO₂ stb. Vagy jó pár fajnak ki kellett pusztulnia/ vagy magától(?) kipusztult/, hogy helyünk legyen. Nem azt mondom, hogy készakarva vagy nem készakarva indult, irányított vagy nem irányított folyamat volt, ebből egyik sem bizonyítható jelenleg. Ezen feltételezések hipotézisek, hogy alakult ki az ember. Valószínűleg többször is élt valami emberféle, talán volt kicsit mindig más formában, jelek szerint többször kihalt, s talán több millió évenként változó kultúrák követték egymást. Mert ha nem Ember lesz, csak kisbetűs ember, akkor úgy tűnik nincs értelme tovább ezt az egészet folytatni. El kellene azon gondolkodni, hogy mi az az ok, amiért vagyunk és a Föld miért tart minket a hátán. Ahogyan a sokféleségen is, s ennek működésén is.

Mi határozza meg milyen az ember, kis- vagy nagybetűs lény lett belőle? Csak egy nagyon egyszerű dolgot említenék; a mikrobák között van olyan, ami vasat bontva elektromos áramot termel. Ha csak ezt az egy dolgot nézzük, hogy az ember egy biokémiai üzem. Az egész világegyetem homeosztázisát a látható és láthatatlan lények alkotják. Vegyük most csak a mikroszkopikus lényeket, melyek a 3 dimenzióban gyakorlatilag láthatatlanok, mégis ők is segítenek fenntartani a világunkat. A durvább lények pl. mint mi, elektromosságot, különböző erőtereket bocsátanak ki. Nem muszáj másfajta lényekről beszélni, hanem saját magunk által kibocsátott pozitív-negatív irányú erők hatására is meg tudjuk változtatni a földünket, illetve tönkre tudjuk tenni. Ezek csak egy gyenge példák arra, hogy összességében nem ismerjük a dolgokat, főleg az, hogy nem ismerjük az egymásra gyakorolt hatásokat sem. Nem tudjuk, mi változtatja meg a minőségünket.

Uo. egy nem autentikus történet: *” Igazi filozófus lévén, Szókratész szentül meg volt győződve arról, hogy a bölcs ember ösztönszerűleg igénytelen életet él. Ő maga még cipőt sem hordott; de ugyanakkor a piac szelleme sokszor rabul ejtette, és kiment, hogy az árukban gyönyörködjék. Amikor egy barátja aziránt érdeklődött, hogy miért teszi ezt, Szókratész ezt válaszolta:- Azért szeretek odamenni, mert ott fedezem fel, hogy annyi minden nélkül is tökéletesen boldog vagyok.”*

Ez nagyon sokszor eszembe jut. Szeretek piacra járni, szeretek beszélgetni az emberekkel a legjobb tanulmány a mai helyzetéről. Ők

érezik, hogy szeretem őket, szinte egyből megnyílnak, s a legmélyebb bánatukat elmondják. Azt érzem, sokszor legjobban épp a piacon, vagy áruházakban lehetünk nagybetűs Emberek.

Sík Sándor

Júniusi körte

Részlet...

- Ilyen ütődött, Uram, szegény szolgád!
Maga módján hiszen tevegeti dolgát,
Kantározni, nekimenni nem is akad párja,
Csak a dolog derekát már a jó égtől várja.
De hisz, édes Uram, te vagy az az ég is.
Te tudod, hogy akármilyen, tied vagyok mégis.
Hozzád futok akkor is, ha a lelkem vádol.
Langymeleget, Uramisten, ki ne vess a szádból!

A cikk írója: Varga Péterné/ Pável Márta, katolikus hittanár, az AQUILA Párt elnöke, 25 éve az AQUILA kat. közösség létrehozója és vezetője. Két könyve jelent meg (Akinek füle van a hallásra, az hallja meg, valamint A misztikus teológia alapjai) és egy Hazafelé címmel folyamatban van. Publikációi megtekinthetők a www.aqp.hu valamint a <http://www.sasmarta.eoldal.hu> oldalon.

